

BALLAROSITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ : SITGES : trimestre, 1.75 pessetes;
 ESPANYA: any, 8 ptes.; AMERICA: id., 2.75 pesos (or)

ANUNCIS. ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24.
Telefon n.º 367

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels respectius autors. No's retornen els originals.

Falsetats i caciquisme Socialistes?... ¡Absolutistes!

En la darrera sessió municipal el nostre company Martí va demanar a l'Alcalde que fes portar el Padró d'habitants, amb l'objecte de poguer comprovar les falsificacions de que donàvem compte en nostre nombre anterior i que han sigut tant i tant comentades, perquè jamai s'havia vist una despreocupació tan grossa en **robar** el dret electoral a veïns que consten legalment empadronats i, en canvi, se'ls concedeix a un sens fi que tot just fa un any que viuen a la vila, i que no consta enlloc s'hagi acordat la inclusió en el Padró.

El Cacic, vegetant agafat *infra-ganti*, va aixecar iradament la sessió, diguent que si no es trobava bé s'acudís als Tribunals.

No es pod descriure l'escàndol que s'produí davant d'aquell atropell indigne, en que l'Alcalde va burlar-se descaradament del sagrat dret dels regidors, com és el de fiscalitzar tots els actes de Ca la Vila.

On hem arribat! Després de les falsetats patents, el Cacic priva el dret de comprovació pública. I això ho han comportat, callant prudentment, com a perfectes absolutistes, els *divertits* i aprofitats regidors socialistes, que per ells el caciquisme brutal del seu amo, En Julià, deu ésser un dels punts de la Internacional, no sabem si de la segona o de la tercera, perquè seria curiós sapiguer a quina estan adherits els *compañeros* Bosch i Duràn.

Devant de la despreocupació i dels escamoteitjos de tota mena que s'practiquen a les Oficines municipals, serà qüestió d'anar

sempre acompanyat del notari quan se vagi a Cala Vila, perquè allà les falsetats estan a l'ordre del dia.

Si al Congrés s'hagués privat d'un dret a En Prieto o a En Basteiro, els nostres *socialeros* mai callarien contra la reacció i la inquisició. Però aquí, per poguer figurar i lluir la vara, deixen petit a En Carles d'Espanya, amb els seus actes absolutistes. Aquí són més conservadors que En La Cierva.

*****

Catalunya i la Llibertat

En terra catalana, en la nostra terra, en el segle XI es disfrutava ja d'unes llibertats que encara avui no té cap més poble del món.

I perquè eren nostres, ben nostres, de pura raça, és per lo que volem fer-ne esment avui, que sembla que el Govern vol reformar el Còdic penal per combatre la plaga terrorista.

Quan aquí la justícia volia empresonar a un català es respectava la següent costum: A l'ésser nit, si el Tribunal anava a fer una presa, per un delict; si el delinquant tenia fiador, no passava a la presó, ja que el rest de la nit estava custodiat a casa el seu fiador. Es aquesta una llibertat que no es coneixia ni es coneix en cap altra part del món. Al s'endemà, el Tribunal es feia càrrec del detingut, i se'l empresonava o lliberava, segons fos.

Un altre cas: Avui hi ha certes lleis que cauen pesants, com una llosa, sobre els qui s'apliquen.

Per exemple: Un pobre va a la presó, si no té qui li faci fiança per a obtenir llibertat provisional. I passen dies i mesos, i a voltes algun any, seguint el procés, per acabar alguna volta amb una sentència nímia, això és, de menys pena que la ja passada.

Doncs nostra legislació començava per dir que si el pres podia fer fiança, que la fes, i si no podia, no calia altra cosa, per a quedar en llibertat, que prestar jurament de presentar-se al jutge sempre que fos requerit. Així es permetia, sempre que no es tractés de crims excepcionals o bé de reincidents.

Nostra legislació no posava a l'individu, com succeeix ara, sol i erm i desarmat davant per davant del poder públic de l'Estat, sinó que el posava a redós d'una corporació especial, veritable fortalesa i Gremi, Municipi o Comunitat, i sobre totes elles la Diputació General, sostenidora de la observància d'aquestes llibertats. Més gran que'l mateix dret públic eren les *garanties* que donava per al seu sosteniment; al defensar el dret de l'individu es defensava el de tota la comunitat, lligada pels lligams d'una solidaritat forta com una cota de malles.

Aquesta era la característica de la legislació, de les llibertats catalanes.

Respecte a les llibertats socials, podem dir que els catalans pactaven aquestes llibertats. Això no es troba en cap altra Constitució antiga ni moderna.

La llei a Catalunya estava basada en un pacte, quin pacte, el rei, primer que ningú, estava obligat a jurar i a complir, o sino no se'l regoneixia.

El Nacionalisme ha d'anar cap al camí de nostres racials tradicions, cap al floriment de l'arbre sant de la nostra personalitat.

IV Exposició Internacional de CLAVELLS

La festa es celebrarà als jardins del PRADO SUBURENSE.

S'inaugurarà el diumenge de Pasqua granada, a les onze del matí, i es clausurarà el diumenge dia 22, a les cinc de la tarda.

Els aficionats i horticultors que vulguin exposar faran un senyalat servei al comitè executiu de l'Exposició, si el dematí del diumenge, dia 8, passen a inscriures a la oficina que estarà instalada al Prado, precisament d'onze a dotze, fixant en lo possible el nombre de torretes que vulguin exhibir.

El dia de l'inauguració, la societat *Amics del Clavell* donarà un ball a sala d'espectacles del Prado Suburense, degudament alfombrada i adornada. Es prega a les senyoretes balladores realin la seva bellesa amb clavells i els joves que en portin un al trau. La societat *Amics del Clavell* oferirà un valuós obecte d'art a la senyoreta que, a judici d'un Jurat d'artistes, porti amb més gracia els clavells.

El dijous, dia 19, la famosa copla *La Principal* de la Bisbal, donarà una audició de sardanes a la sala d'estiu del local de l'Exposició.

Cada vetlla, donarán *Concerts*, alternant, els sextets que dirigeixen els mestres Torrens i Tort.

El preu d'entrada serà de una peseta i els nens mitja.

Hi haurà targetes de lliure circulació, a 3 pessetes i pels nens 2.

Els abonats tindran dret a totes les festes que s'donguin a la Exposició.

Els abonos es vendran a les societats *El Retiro*, Prado i *Pabelló de Mar* i als *Hotels Subur* i *Sitges*.

Conferència Internacional de Comunicacions i Trànzit

A últims del passat Abril acabà llurs tasques dita Assembla de la Societat de les Nacions havent fet obra acuradíssima i profitosa.

Tots els assembleistes marxaren extremadament satisfets de la hospitalitat i bon tracte de les nostres autoritats i del nostre poble.

A tots els delegats el Comitè Pro-Catalunya els entregà un document, escrit en català i les traduccions en anglès i francès, on se'ls assabenta de les ànsies de llibertat de Catalunya: se'ls dona a coneixe el nostre plet amb el Centralisme.

***

Les convencions foren signades pels delegats assistents, que hi tenien plens poders, en el següent nombre:

La convenció de Trànzit la signaren: Àustria, Bèlgica, Bolívia, Bulgària, Dinamarca, Britània, Índia, Espanya, Letònia, Grècia, Guatemala, Itàlia, Pèrsia, Panamà, Polònia, Sud-Eslàvia i Txeco-Eslovàquia i Uruguai; total, 19 Estats.

La convenció sobre vies navegables ho feren: Àustria, Bèlgica, Bolívia, Bulgària, Dinamarca, Britània, Índia, Espanya, Itàlia, Polònia, Guatemala, Panamà i Uruguai; total, 13 Estats.

La declaració sobre el dret a pabelló marítim, que tenen els Estats sense litoral, fou signada per: Uruguai, Panamà, Bolívia, Guatemala, Grècia, Polònia, Letònia, Bulgària, Àustria, Pèrsia, Itàlia, Bèlgica, Espanya, Dinamarca i Sud-Eslàvia.

***

Les quantitats gastades per la celebració d'aquesta Conferència ascendeixen a algunes centes mils pessetes.

En la subscripció feta entre els delegats es recolliren 10.000 pessetes, que van destinades als pobres de Barcelona.

El règim de la Rússia actual comentat per socialistes

En el Congrés Socialista han informat Ferràn de los Rios i Daniel Anguiano, que, com se sab, portaren a Rússia una missió per encàrrec del partit.

Ferràn de los Rios, en el seu informe, entre altres coses, diu:

«Solament es permet a Rússia la publicació de 21 periòdics que defensen el programa del partit comunista.

»No es poden adquirir llibres i periòdics que no estiguin autoritzats pel Comissariat d'Instrucció pública, i perquè aquesta mesura sigui eficaç, estan monopolitzades les impremtes i controlat el paper per l'Estat.

»La llibertat d'expressió de pensament està absolutament negada pel Govern.

»La vocació també és negada pel Govern. Ningú pot canviar d'ocupació ni traslladar-se d'un ofici a un altre. El canvi d'ofici es considera delictes de desertió.

»La policia desatén les ordres del Govern, inclús la del propi Lenin. En realitat, l'autoritat policíaca és superior a la del Govern.

»A Rússia, quan un acusat compareix davant els Tribunals no se l'escolta ni s'assabenta del moment en que s' dicta la sentència. N'hi ha prou amb una delació per a empresonar un individu.

»La ració alimentícia personal suposa un 23 per 100 del que s'considera precís per a viure.

»Es prohibeix el comerç lliure, i com que hi ha déficit d'alimentació, s'acut a la clandestinitat, que deixa un enorme marge per a la especulació.

»S'han establert quatre cartes d'alimentació per als que treballen; la més important correspon als professors universitaris, als quals es remet cada mes 35 lliures d'arroç, 20 de cecina, 20 de carn, dues i mitja de sucre, tres de mantega, tres i mitja de sal, un quart de cafè i 750 cigarrets. Racions inferiors als mestres, als obrers qualificats i als peons de oficis.

»El sou està en relació amb la utilitat que reporta a l'Estat el treball que l'individu realitza.

»La jornada legal és la de vuit hores, però s'amplia quan ho mana el Govern.

»En la època en que allà residírem, l'alimentació era de tres categories; una abundant i de bona qualitat per als delegats estrangers, una altra inferior per als empleats i una tercera per als obrers, algú dels quals veírem que a les quatre de la tarda rebia un tros de pa negre i una sopa sense grassa del restaurant comunista.

»Tot això influeix, com és natural, en la producció, disminuint-la.

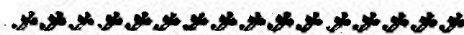
Es dedicaven abans a la indústria un milió set cents mil obrers. Avui solsament es dediquen a aquest treball 700.000 obrers.

»Malgrat respectarse la societat privada dels camperols, com que aquets han de remetre a l'Estat els fruits que no necessiten per al consum familiar, la zona de conreu s'ha reduït un vint per cent, i en la mateixa proporció ha minvat el rendiment de la terra.

Acabà Ferràn de los Rios dient que les restriccions de la llibertat amb que es viu a Rússia i el règim de preponderància policíaca que oprimeix els ciutadans, completa la sensació que es viu com en un presidi.

Aquesta fou l'afirmació del senyor Anguiano, que posseeix la experiència adquirida del règim presidari.

També Anguiano, en el seu informe, diu que la República soviètica, de tal manera limita la llibertat de pensament, que s'ha d'oposar al règim.

Renovellament

Nostra parla

La època en què un empirisme barroer i arbitrari imperava brutalment en la major part dels sistemes ortogràfics del català, ha passat sortosament per a fondre's a l'avenc de l'oblit.

A present, mercè a la patriòtica provisió del nostre meritíssim Institut d'Estudis Catalans, la nostra llengua ha assolit la unitat essencial indispensable per a aconseguir la seva reincorporació definitiva a la glòria esplendent de la vida literària i científica, de què n'era allunyada per la infamant claudicació de la nostra dignitat ciutadana i per la llorda tirania de la parla d'altri.

El poble, la massa del poble, no s'assimila mai de cop i volta les modificacions que comporten una relació amb les coses de la intel·ligència; el poble, el pobre poble, que té sempre temps per a les bagatel·les del viure mesquí, no sap trobar-ne per a esmerçar-lo al cultiu de l'esperit. Per això són possible amb ell, l'etern poble base de totes les esclavituds, tots els greuges imaginables.

Adhuc els cultes, en qüestions ortogràfiques manifesten ensuperbidament un menyspreu mereixedor de rigoreses sancions. A molts d'ells, al cim del seu saber d'una relativitat astoradora, els importa gairebé res, que les seves produccions vagin curullades d'incorreccions d'aquest gènere.

I és perquè no hi ha prou amor a les coses de la pàtria; perquè no hem reivindicat encara aquella voluntat d'ésser de què tota una tradició d'abdicacions n'ha atrofiat el sentiment.

Complementem la nostra dignitat de homes amb la nostra dignitat de catalans. L'ànima i eix de la nostra dignitat pàtria és la llengua. Una llengua no mereix les honors d'una vida alta i plena, si no està neta de tota vegetació estranya, de tota dominació bàrbara.

Que imperi integralment i pura, arreu de la nostra terra, Ella, la dolça mare nostra, ahir màrtir gloriosa, i, avui encara, víctima propiciatòria de totes les explosions de l'odi foral

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL DIA 4

La presideix l'Alcalde, assistint-hi els dos Tinents i els Srs. Planas Puig, Roca, Bosch, Serra, Planas Robert i Padrol.

Aprovada l'acta de l'anterior, la Presidència dona compte de que D.ª Isabel Julià, Vda. de Massó (e. p. d.), ha llegat a l'Hospital la casa n.º 34 del carrer de Sant Bartomeu, i per al Pabelló de Tuberculosos 20.000 pessetes; com a homenatge a la difunta proposa es posi el seu nom al carrer principal del sector oriental, que partirà del carrer Sant Damià. S'aprova.

La pròpia Presidència dona compte de la ofrena feta per D. Ramón Suriñach Senties del seu llibre «El tresor dels pobres», en quina edició va contribuir-hi aquest Municipi, i diu que se l'hi agraiexi el donatiu i que passi a la Biblioteca.

S'acorda donar-li les gràcies i felicitar-lo per l'obra en benefici de la cultura.

Es queda enterat de la R. O. derogant la prohibició de la exportació de pells i calçat, acordant se dirigir un telegrama al Ministre de Foment perquè la mantingui derogada.

Es queda enterat de que la Delegació d'Hisenda ha aprovat els padrons de les matrícules urbana, rústica i industrial.

S'acorda declarar exent temporal del servei militar al jove compatriota N'Antò Mirabent Torrents.

Es queda enterat també de les resolucions de la Comissió Mixta de Reclutament en la revisió dels expedients de quintes dels joves de l'actual reemplaç.

Es consigna en acta la recaudació de Consums del mes d'Abril, que ascendeix a 3.931'71 pessetes.

Es concedeixen permisos d'obres a D. Josep Vidal Vidal i a D. Pere Cuadras Giralt.

A proposta d'En Bosch s'acorda un vot de mercès per l'Ajuntament de Barcelona i especialment pels firmants de la proposició demanant una subvenció per a la Exposició de Clavells, i per deixar instal·lar un cartell-anunci a la Plaça de Catalunya.

El mateix Bosch demana que, com se apropa l'estiu, es reuneixi a la Junta de Sanitat i es facin inspeccions. Es farà.

El susdit regidor demana es requereixi al veïnat per que regui els troços de carrer respectius dos cops al dia, per evitar la pols.

En Martí Escala diu que avans que l'Ajuntament manés regar, hauria de fer arretgilar l'abandó en què's troba la Plaça Vidal-Cuadras i carrers Illa de Cuba i Espalter, entre altres, doncs de l'últim volia proposar avui que's fes una subasta entre els tractants de bestiar per l'herba que hi ha.

En Bosch es molesta d'aquesta interrupció i crida l'atenció de l'Alcalde perquè deixa involucrar la discussió.

En Julià diu que ell vol complaure a tots els regidors; a lo d'En Bosch farà fer el pregó en el sentit de que primer s'ha de regar i després escombrar, i a lo d'En Martí que els carrers van adobant-se i que l'herba és deguda a les plujes.

En Martí Escala llegeix el dictamen de la Junta Provincial de Sanitat, pel qual s'ordena dins un plaç de cinc anys la construcció del nou Cementiri, devent-se enderrocar la part ampliada, i com després nitxos nous se n'han venut varis en propietat perpètua, no tenint l'Ajuntament atribucions no més que per 5 anys; pregunta si quan hagi acabat el plaç els propietaris en surtiràn perjudicats; i demana es portin els noms dels compradors.

En Julià diu que ell el dictamen de referència l'entén d'altra manera, ço és, amb

L.

el sentit de que mentres no hi hagi el nou es pot utilitzar el vell; que per l'ampliació l'Ajuntament tingué autorització, i lo fet quedarà fet, essent lo demés apreciacions.

En Mitjans manifesta que els nacionals, per son caràcter polític, són els menys indicats per parlar en contra, per quan és una cosa autònoma del Municipi i ells la volen treure; explica lo que li digué un vocal de la Junta, que vingué, que encara que fos interí, a Espanya les coses interines queden per sempre, i diu que no tindrien de deixar-se prosperar els recursos d'alçada, per quan si bé l'Estat obliga a fer un nou Cementiri, no subvenciona als pobles petits que no tenen medis de construir-lo, además de que després venen les inspeccions per culpa dels nacionals, i es fan fer gastos de viatges i dades per valor de dues o trescentes pessetes.

En Planas Robert replica que s'estranya de les baladries d'En Mitjans, ja que quan anteriors Ajuntaments volien fer la ampliació per la part oposada, ell s'hi oposà, i ara, perquè és més cap a la vila, la vol, per lo que entén l'autonomia segons qui mana; que la nova ampliació s'ha fet per venjança d'una majoria despòtica, ja que parla tant d'autonomia, demana es faci un plebiscit popular sobre això del Cementiri i Excorxador, i si el poble ho troba bé ells s'acataran al fallo que recaigui, però que no estàn disposats a acceptar el fallo d'una majoria inconscient i venjativa.

En Julià diu que ell en aquell temps, com a regidor, només s'hi oposà dins el Consistori, però no es feren recursos de alçada ni treballs de zapa, i que fins amics d'En Planas votaren contra la compra del terreny i aleshores vingué un canvi de política i es trobaren deslligats, aprofitant lo que els resultà més econòmic.

En Duràn lamenta que en assumptes municipals hi hagi personalismes; entén que coses dels interessos de la vila no han de sortir del Consistori, puig ells ho feien aixís; que els nitxos, mentres no s'en fassin de nous, són vàlids, i que podria passar a estudi de la Comissió de Foment la construcció del nou Cementiri i veure si és necessari fer un emprèstic o una sotscripció.

En Mitjans demana que quedi ben assentat que ell defensà els interessos de la població, complint amb el seu deure, doncs no podia permetre que's gastessin 4 o 5 mil duros en la compra del terreny del Sr. Llopart, per quan era molt rocós i no es podia treballar i haguera costat molts quartos, además de que el propietari, que la majoria actual ha nomenat fill predilecte, volia 25 metres quadrats per ell, i que era un negoci tan desastrós que fins els regidors contraris s'empassaren.

En Bosch s'afirma amb lo manifestat per En Duràn, i que la minoria nacionalista s'hi oposa per ganes de mortificar a la majoria, sortint-ne perjudicada la vila.

En Planas Robert manifesta que ells mai s'han oposat a res que afectés els interessos de la població ni tampoc han obrat per personalismes; lo que hi ha és que la majoria sempre vol fer prevaldre el seu criteri, a voltes equivocant, com en molts cassos; i especialment en el d'ara entén que no és suficient autoritat la d'una majoria per imposar el seu criteri, sino que hauria d'ésser per plebiscit, assessorat pels tècnics després d'exposar lliurement el seu criteri.

En Julià diu que celebraria que això no passés del Consistori i a veure si amb la pràctica es veurà.

En Martí Escala anuncia que com a veí interposarà recurs d'alçada contra lo del Cementiri. (Gran avalot).

El propi Martí Escala demana es porti en sessió el Padró de veïns per veure on i

quàn figuren inclosos els Srs. Pere Julià Massó i Josep i Isidre Vidal Vidal, que arribaren l'istiu passat.

En Julià diu que no és de la incumbència del Consistori, i aixeca la sessió en sec.

En Martí Escala protesta d'aquest atropell al dret de regidor, promovent-se una llarga discussió i un fort escàndol, que dura bona estona, entre els regidors, deixant-los l'Alcalde i anant-se'n tot sol cap al carrer.

Reportatge teatral

El passat diumenge, tarda i nit, en les societats recreatives es donaren notables espectacles teatrals; i com sigui que venien precedits de gran propaganda, i el seu anunci havia despertat molt d'entusiasme, el cronista va determinar-se anar-los a presenciar.

I, a tal efecte, es dirigí cap al Prado Suburense. A l'arribarhi, la sala d'espectacles ja's trobava plena de gom a gom, i de platea a galeria no hi cabia una sola ànima més.

El Mtre. Torrents, dirigint una orquestra de 18 músics, molts d'ells consumats professors, empunyà la batuta, i la massa instrumental començà a interpretar el preludi de la sarçuela titulada *Carceleras*.

I s'aixecà el teló, quedant l'auditori verament sorprès davant la fastuosa presentació escènica del quadre que se li oferia a contemplar, plè d'animació i vida: els choristes estaven també col·locats amb excelent disposició, i entre ells sobresortia un hermosíssim estol de belles i gentils senyoretas sitgetanes.

I continuà la representació; desenrotllant-se els tres quadros que componen la obra, amb una justesa tan perfecta, i els cantàbils també tant ben executats, aixís de gust com d'a finació, —àries, dúos, tercets, corals, etc., etc.,—lo mateix que'ls recitats; que les ovacions esdevingueren contínues, entusiasmades i espontànies: al mestre director, als músics, als artistes, als aficionats: en fi, a tots els intèrprets d'aquella producció teatral tan emocionant, literària i líricament considerada.

Després, el jove En Rupert Roca va delectar al públic cantant un dels més celebrats nombres de bariton de la popular opereta *«La Dogaresa»*, acompanyant-lo al piano el Mtre. Torrents. El sentiment i la justesa amb que En Roca interpretà el bonic cantàbil, del que'n tregué molt bon partit, li valgueren una xardorosa ovació. Dit siga de pas, s'ha de reconèixer que aquest jove aficionat posseeix una fresca i ben timbrada veu, lo que fa esperar serà un dels més notables elements de la Secció Artística, un cop ja estigui més bregat en l'Art de Talia.

A continuació, si bé potser amb un xic massa de temps d'espera, va posarse en escena la magnífica opereta *«La Canción del Olvido»*, en la que també els exponents aplausos de la concurrència premiaren la encertada interpretació que alcançà, molt especialment la part musical.

Els de «L'Empelt», volguent fer gaudir una bona vetllada als sitgetans i al públic en general, i comptant amb la valuosa cooperació de l'aludit estol de damiseles i de bon nombre de socis de la casa, no van reparar en gastos per a surtir ben airoso de la lloable empresa; contractant a la notable primera tiple Sra. Pilar Bagües, a la tiple còmica Srta. Felicitat Mas i a la actriu de caràcter Sra. Marià Vila, qui ja comensa a ferse indispensable per al públic, además de l'aplaudit bariton En Domingo Massanés; confiant sempre amb la encertada direcció de l'incansable mes-

tre Torrents, a qui's confereixen àmplies facultats, ja que ell fou l'ànima de la festa, logrant que aquesta alcançés un èxit franc i insuperable, per lo que tothom no feya més que prodigarli elogis i alabances.

Tornant a la interpretació, remarcarem que en *«Carceleras»* la Sra. Bagües i el senyor Massanés foren ovacionadíssims, obtenint un senyalat triomf en sos respectius papers, sobre tot en la part musical, cantant amb gran amor; el Sr. Julià donà una acabada execució al seu personatge de «Tío Chupito», siguent força aplaudit, especialment en el segon quadre; i estigueren també quissab-lo afortunats les Sres. Mas i Vila, i els Srs. Cabero, Almiñana, Roca i demés intèrprets.

Els chors també ajustadíssims, havent-se de repetir algun nombre.

Al final de l'obra, els intèrprets, per a acallar els aplausos de la concurrència, tingueren de surtir a escena repetides vegades; i des del públic s'obsequià a les cantaires i artistes amb formosos pomells de flors naturals.

També va tributar-se una delirant ovació al Mtre. Torrents, qui, amb la seva inveterada modestia, es resistí a pujar al palco escènic; mes el Sr. Almiñana es vegé obligat a dirigir la paraula al públic en nom de l'esmentat mestre, qui manifestà dedicava els aplausos a tots els intèrprets i col·laboradors de la festa.

La canción del olvido esdevingué un esclatant èxit per la Sra. Bagües i el senyor Massanés, a qui el públic no parava de aplaudir.

També fou força aplaudit el Sr. Almiñana; i dels nombres corals tingué de repetir-se dels soldats.

Paragraf apart mereixen l'orquestra i el seu director, que estigueren admirables en tota l'obra, guanyant-se continuament grans aplausos.

Rebin tots els que han contribuït a que aquesta funció constituís un brillantíssim èxit, i molt especialment els Srs. Torrents i Almiñana, nostra entusiasta felicitació.

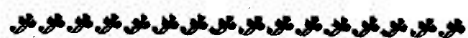
A la tarde ja se havien representat «Los Guapos», amb discreta execució.

En el Teatre del Retiro, i davant regular concurrència, els d'El Renaixement, amb la cooperació de les Sres. Llonch i Navarro i el bariton Sr. Valls, i acompanyats del Sextet Albéniz, posaren en escena les sarçueles «Molinos de viento» i «El puño de rosas».

I si bé en la primera en sortiren molt airoso, no fou aixís en la segona, doncs excepte els Srs. Valls i Marzal i la senyora Sanmiquel, que sobresortiren una mica, en general la interpretació fou deficient, sense que'ls esforços del Mtre. Tort poguessin salvar la situació.

A la tarde se havia representat «Maria de los Angeles» amb molt menys èxit que la primera vegada i suprimint algun nombre musical. Els chors, bastant bé.

Dietari de la vila

DISSAPTE

Com a vigília del Primer de Maig, se celebra a la Casa del Pueblo una vetllada i un mitin en el que hi prenen part varis oradors de la localitat i un de fora.

DIUMENGE

Desembarcada a Santander del trasatlàntic «Orcoma» i procedent de la Illa de Cuba, arriba aquí l'apreciada companyia Maneleta Amell Llopis.

En el propi vaixell arriba a Espanya la distingida dama cubana Srta. Lluïsa Alayón Callol, qui ve a reunir-se amb la seva família, resident entre nosaltres.

Siguin, ambdues, ben vingudes.

DIJOUS

En la iglesia del Monestir-Colegi de les RR. MM. Mercedàries té lloc el solemne acte de rebre per primera vegada el Pa Eucarístic les següents alumnes: senyoretas Dolors, Lluïsa i Agna Vidal Alayón, Carmen Gómez, Rosa Comas, Carmen Soler, Agna Carbonell, Florentina Soler, Concepció Claramunt, Antònia Carbonell, Josepa Zarrán i Esperança Paretas.

Durant la missa, els cants, alternats amb els chors i les alumnes, resultaren molt devots; dirigint, además, el senyor Rector, una commovedora plàtica a les noves combregantes.

A la tarde s'hi celebra la renovació de vots, pronunciant-hi el propi senyor altres sentides paraules i donant la benedicció Papal per especial privilegi de l'Ordre de la Mercè.

Ambdues funcions religioses es veuen sumament concorregudes.

† A les quatre de la tarde té lloc l'enterrament del cadavre de l'estimada conveïna Carmen Bonet Martínez de Rossell, de 63 anys d'edat.

Rebin el seu espòs, fill i demés família la expressió del nostre pesam.

En el Patronat d'Acció Social la secció d'aficionats posa en escena les sarçueles «Pobres captaïres» i «Els dos didots» i la joguina còmica «La cua del diable», siguent molt aplaudits.

L'acompanyament de la part lírica, a piano, violí i violoncel, està confiada als Srs. Torrents, Pagés i Martínez, quina tasca també és molt celebrada.

El «Grop cultural» de la Casa del Poble inaugura avui un cicle de conferències la primera de les quals corre a càrreg d'En Rafel Campalans, Director de l'Universitat Industrial de Barcelona, organitzada i sostinguda per la Mancomunitat de Catalunya.

El tema a desenrotllar és «El problema de l'aprenentatge i la educació professional obrera».

Obra l'acte el jove Vidal, qui amb paraula discreta fa avinent a l'auditori dels projectes del Grop; cedint després la paraula al Sr. Campalans.

Dit senyor, que és perit autoritzat en la matèria, amb gran coneixement de dades posa en comparació l'espiritualitat en el desenrotll dels respectius oficis dels antics artesans, amb l'home màquina dels grans nuclis industrials moderns, treient-ne la deducció el desamor que l'obrer modern sent pel seu ofici, ja que de creador passa a ésser una part més de la màquina que maneja.

Per a posar remei a aquest greu mal, no hi ha altra solució que la creació de l'Escola Professional, implantada ja fa anys als Estat Units i rescentment a França, on l'obrer és capacitat suficientment per a desenrotllar les seves iniciatives, al propi temps que enforteix la seva voluntat per a les lluites de la vida.

Exposà d'una manera magistral la importància de la cultura en tots els ordres, en relació a la vida moderna, fent esment de la labor de la Universitat Industrial, relacionada amb la efectivitat de preparació pel desenrotll del ideal motiu de la conferència.

Finalitzà, fent esment de les divisions que's noten dins l'element obrer de la localitat, prou paleses per a que no siguin observades pels de portes enfora, tot lo qual treu entusiasme a la labor que's proposa realitzar el simpàtic grop cultural, que és de doldre no sigui eficaçment secundat pels elements directores de la casa.

El treball acurat i entusiasta merescut, al finalitzar, una salva d'aplaudiments i moltes felicitacions.

DIVENDRES

A les set es reuneix la Junta local del Cens a l'objecte de procedir a la rectificació de les llistes electorals en virtut de les reclamacions formulades per inclosió u exclusió de les mateixes.

Entre altres, es llegeix una saborosa instància del conveï Josep Sardà Fuster demanant la seva inclosió, doncs, malgrat haverlo exclòs, per donarlo com a mort, com s'ha fet també amb altres, diu que està disposat a demostrar a qui vulgui, que per ara ell es viu i ben viu, i que encare respira!

Dr. M. Farrán

Cirurjiá-Dentista nort-americá

Parelladas, 30 - Sitges

Gran Colchonería Mecánica — a fuerza motriz y — **Juan Segales**
con maquinaria moderna**VILLANUEVA Y GELTRÚ : Casa fundada en 1859**

Precio de los COLCHONES que cotizamos actualmente, puestos a DOMICILIO

De ALGODÓN cama de Matrimonio . . . . . 50 y 59 pesetas

Id. id. de 6 palmos . . . . . 40 y 48 »

Id. id. de 5 palmos . . . . . 33 y 39 »

Todos con telas de las más superiores, garantidas y de color sólido. — Los Colchones de LANA y de CRIN, a precios muy afinados. Consúltense precios.

Gran Magatzem de MOSAICS i RAJOLES de totes menes

ARRAMBADORS de Rajoles de Colors de totes classes Representant exclusiu de les RAJOLES BELGUES marca H de la casa Guilliot de Bruxelles

JOAQUIM IMBURO

Sant Bartomeu, 42

— SITGES —

Telefons 338 i 393

Camiseria y Gornbateria

32, BOQUERIA, 32

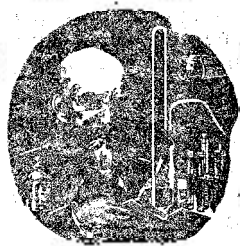
• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ramLa Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas á mida**Esqueles
i Anuncis**

se admeten

fins el dissabte
de bon matí**Phosphorrenal ROBERT**

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT Y SOLER

INGENIERO QUÍMICO Y FARMACEUTICO

Calle Lauria, 74 - FARMACIA - BARCELONA

Brasserie de TERRAMAR

OBERTA TOTS ELS DIES

Tots els diumenges i festes de l'istiu, además dels refrescs
habituals es serveixen

ICE-CREAM i JAI-ALAI i NERTAR-SODA

Servei de RESTAURANT per encàrreg

Teléfons núms. 341 i 389 de SITGES

M. LOPEZ DURAN

Plaza Santa Ana, 21 - BARCELONA - Durán y Bas,

Casa especial en ajuares para caballero